

Der er udtrykkelig i Lovforslaget fastsat, at endogsaa ugentlige Indbetalinger skulle modtages, men der er Intet i Lovforslaget, som forhindrer, at der kan ydes aarlige Indbetalinger, og der er selvfølgelig heller ikke Noget i Lovforslaget, der forhindrer, at disse aarlige Indbetalinger kunne vedvare i en Række af Aar og saa ophøre, med andre Ord, at den, der indmelder sig med 18 Aar eller med 25 Aar eller 35 Aar, ingenlunde behøver at vedblive at yde Bidrag indtil sit 55de Aar; han vil jo kunne afgjøre det Hele f. Ex. i 10 Aar med 10 aarlige Terminer, dersom det passer ham. Lovforslaget byder jo i det Hele en saadan Mangfoldighed af Betalingsmaader, at jeg egentlig ikke skjønner rettere, end at for Enhver, der overhovedet har Villie og Gode til at betale, byder det ogsaa Leilighed til, at Betalingen kan ydes paa den for ham bekvemteste Maade og til den Tid, baade Aarstid og Levetid, som passer ham bedst. Det er indvendt mod Lovforslaget, at det ikke vil komme til at gaae før efter en Mennestealder. Det er klart nok, at det ikke kan komme Noget til Nytte som Regel — kun som Undtagelse — før efter ti Aars Forløb, men om ti Aar kan ogsaa Nytten deraf have. Da Indtrædelse kan ske indtil det 45de Aar og Forsørgelsen erhverves med det 55de Aar, vil altsaa for dem, der indtræde med det 45de Aar, allerede Virkningen være tilstede om 10 Aar — undtagelsesvis tidligere, forsaavidt Invaliditet skulde indtræde i Mellemtiden. Jeg har ikke overhørt, at man ved Siden af denne Indvending gjorde den Bemærkning, at Virkningen kun vilde indtræde tidligere for dem, der havde Kapital. Ja, ganske vist, men det forekommer mig ogsaa at være ret sandsynligt, at den 45aarige Mand, der ikke indtil den Tid har paa anden Maade, f. Ex. gennem Sparekasser, opsamlet en Kapitalværdi, vilde sandsynligvis heller ikke tidligere være indtraadt i Alderdomsforsørgelseskasjen. Har han derimod hørt til, hvad der er taldet de forsynlige Arbeidere, saa forekommer det mig, at det er ganske rimeligt at forudsætte, at ikke Saa af dem vilde i det Dieblis, hvor Lovforslaget bliver Lov, være istand til at træde ind ikke blot med fremtidige aarlige Bidrag, men ogsaa strax med en Kapital. Det er altsaa ingenlunde-ja, at Lovforslaget i sin Helhed først vil komme til at gjøre Nytte efter en Mennestealder. Man har mod denne Institution, den billige Alderdomsforsørgelseskasse, fremført den Anse, at den var bureaukratisk. Dette er jo efter Nutidens Begreb en hæslig Betegnelse, men heldigvis har jeg paa det Punkt ogsaa væ-

ret i ret god Overensstemmelse med dette Things Udbalgs Flertal for 2 Aar siden, som netop mente, at en saadan Anstalt heldigt og mest passende kunde knyttes til den nuværende Livrenteanstalt, mulig endog kun som en Afdeling af den. Det forekommer mig nu ogsaa at ligge meget nær, at to saa beslægtede Virksomheder bringes i en nøie Forbindelse med hinanden, og om ikke andre Hensyn kunde have foranlediget mig til at foreslaa den nøie Forbindelse, vilde alene det økonomiske Hensyn have gjort det. Man har talt om, at man ogsaa af den Grund ikke nu fuldt ud kunde tage Bestemmelse om dette Lovforslag, fordi Administrationsudgifterne ikke forelaa. Det var en af de „væsentlige“ manglende Oplysninger ved Lovforslaget, hvor Meget det vilde koste Staten, idet Administrationsudgifterne saaledes vare henvisne til Finanslovens Behandling. Og om den Ulykke skulde ske, at man havde vedtaget Loven, før man havde faaet et tilsvarende Forslag paa Finansloven om Administrationen, ja saa havde man vedtaget Noget, som bandt En til, hvad man maatte ellers ikke vilde være gaaet ind paa. Jeg tror at kunne berolige dem, der virkelig skulde være angstelige for, at Udgifterne skulle blive for store for Staten, med den Oplysning, at Centraladministrationen, den Administration, der vil finde Sted her i Forbindelse med Livrenteanstalten, næppe vil komme til at koste over 10—12,000 Kr. om Aaret. Jeg tror altsaa ikke, at man derfra vil kunne hente nogen alvorlig Indvending mod dette Centralinstitut. Hvad Centralisationen af Pengemidlerne i Kjøbenhavn angaar, saa ser jeg i Virkeligheden ikke rettere, end at denne Centralisation omtrent vil blive lige stor, hvad enten Pengene først ere opaaenlede i andre Sparekasser, inden de komme ind under denne Alderdomsforsørgelseskasse, eller de opsamles i Forbindelse med selve Alderdomsforsørgelseskasjen, og som det erede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ingerslev) rigtig har bemærket: man kan jo sørge for, at Pengene flyde ud igjen til de samme Steder, som de ere komne fra, naar man virkelig lægger saa stor Vægt derpaa. Et eret Medlem har indvendt, at man ved at sætte Forsørgelses-Grændsen saa lavt som her vilde gjøre Uret derved, at man saa vilde affjære Erhvervelsen af en større Forsørgelse. Dette maa bero paa en fuldstændig Misforstaelse. Den, der vil have Mere end de 200 eller 300 Kr.; kan jo købe sig en yderligere Forsørgelse paa almindelige Villaaer i den almindelige Livrente- og Forsørgelsesanstalt. — Naar